

РЕШЕНИЕ

№ 230

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 18.09.2012г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на дванадесети септември през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 221 по описа за 2012 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на *** със собственик и управител Р.Е.А. против решение № 428 от 19.05.2012 г. на Районен съд–Перник, постановено по н.а.х.д. № 1259 по описа на съда за 2011г.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление № 25-А-18 от 07.06.2011 г. на Директор на Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) – Перник, издадено срещу касационния жалбоподател за нарушение по чл. 12, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 37, т. 1 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО) (отм.) и чл. 9 от Наредбата за изискванията за третиране на отпадъците от моторни превозни средства от 17.11.2004 г. (Наредбата) като на основание чл. 112, ал. 1, т. 2 от ЗУО (отм.) е определено налагане на административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3500 (три хиляди и петстотин) лв.

В обширната касационната жалба се излагат съждения свеждащи се до допуснати съществени процесуални нарушения в хода на производството от съдебния състав, немотивираност на акта и в следствие на това до постановяване на решение в нарушение на материалния закон. От касационната инстанция се иска да върне делото за събиране на гласни доказателства пред първата съдебна инстанция или алтернативно да отмени атакувания съдебен акт, съответно - процесното наказателно постановление или да измени съдебното решение, в частта на размера на имуществената санкция. В съдебно заседание касационният жалбоподател чрез процесуалния си представител пледира за отмяна на решението.

Ответникът по жалбата – РИОСВ - Перник, редовно призовани не се явяват, не изпращат представител и не изразяват становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Антова дава заключение, че жалбата е неоснователна, и че решението на Районен съд - Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК взе предвид наведените от жалбоподателя касационни основания и след преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира касационната жалба за частично основателна, при следните мотиви:

Настоящия състав, въз основа на фактическите заключения на първата инстанция и представените и приети доказателства, намира за безспорно установено по делото, че при извършена на 19.01.2011 г. съвместна проверка от контролни органи на РИОСВ – Перник и ОД

на МВР – Перник, сектор „Икономическа полиция” на паркинга към „Гробищен парк” – Перник, на площадка – собственост на „***”, дружеството осъществява дейност по оползотворяване на отпадъци от излезли от употреба МПС, материали и компоненти от тях, без необходимото за това разрешително, издадено по реда на чл. 37 от ЗУО. Проверката е обективизирана в съставен констативен протокол с № 25 от 19.01.2011 г., като на 08.04.2011 г. е съставен и акт за установяване на административно нарушение (АУАН), въз основа на който на 07.06.2011 г. срещу дружеството нарушител е издадено и процесното наказателно постановление (НП).

Въз основа на приетото за установено от фактическа страна районния съд е приел от правна такава, че в производството по налагане на административно наказание, нарушения на правилата за водене на процеса от страна на административнонаказващия орган не са допуснати, а актовете, обективизирали производството, са преценени като издадени при съобразяване с изискванията на ЗАНН.

След разглеждане на спора в неговото същество решаващия състав на Районен съд – Перник е потвърдил процесното НП, като е приел, че „ТРАНС МЕТАЛ ГРУП” ООД безспорно е осъществил вмененото му с АУАН и процесното НП нарушение, поради което правилно е и ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Видът и размерът на предвиденото с процесното НП административно наказание са приети от районния съд, като определени при съобразяване с правилата на чл. 27 от ЗАНН и съответни на целите на административното наказване заложили в чл. 12 на ЗАНН.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя за неправилно приложен от страна на районния съд материален закон. Съгласно нормата на чл. 12, ал. 1, т. 1 от ЗУО за извършване на дейностите по оползотворяване и/или обезвреждане на отпадъците, включително предварително третиране преди оползотворяване и/или обезвреждане, се изисква разрешение, издадено по реда на чл. 37 от ЗУО или комплексно разрешително, издадено по реда на гл. седма, раздел II от Закона за опазване на околната среда. Така посочената в НП за нарушена законова разпоредба е поставена във връзка с чл. 9 от Наредбата, която норма конкретно указва, че дейностите по събиране и транспортиране, съхраняване, разкомплектоване (предварително третиране) на ИУМПС и по оползотворяване и/или обезвреждане на образуваните отпадъци от МПС се извършват от лица, притежаващи документ по чл. 12, ал. 1 и/или ал. 4 от ЗУО при спазване на изискванията на приложение №2. Въпреки оплакването си за неправилно приложение на материалния закон жалбоподателят не сочи какво има предвид зад това си оплакване. Пред районния съд е установено безспорно, че дружеството нарушител е осъществявало „дейности по оползотворяване на отпадъци от излезли от употреба МПС (ИУМПС), материали и компоненти от тях, без изискващото се разрешение, издадено по реда на чл. 37 от ЗУО.” Така описан съставът на нарушението е напълно относим към посочените за нарушени разпоредби на ЗУО и Наредбата. Твърдението, че в процесното наказателно постановление са вписани „многобройни нарушения в неговата описателна част”, но от посочените за нарушени законови разпоредби не могло да се разбере за кое точно от нарушенията е издадено процесното НП е несъстоятелно. При извършената проверка и настоящия състав не установи наличие на основание за това твърдение. Описаните в обстоятелствената част на НП елементи от фактическия състав на нарушението не представляват отделни нарушения, каквото е твърдението на процесуалния представител на жалбоподателя. Вписаните в НП и установени за извършвани от нарушителя фактически действия, а именно: демонтиране и разглобяване, трошене и уплътняване на ИУМПС и отпадъци от ИУМПС, са операции във връзка с оползотворяване на отпадъци, дефинирани в ДР на ЗУО, §1, т. 17 и по-конкретно - предварително третиране преди оползотворяване на отпадъци – определено в б. „м” като операция с код R12, както и съхраняване на отпадъци до извършване на която и да е от операциите посочени, в §1, т. 17, букви „а” до „м” от ДР на ЗУО – дефинирано като операция с код R13, които се явяват фактическите действия посредством които, съгласно разпоредбите на ЗУО, могат да бъдат оползотворявани отпадъци, в случая от ИУМПС.

Следващото съдържащо се в жалбата оплакване, относно немотивираност на атакуваното пред настоящия съд решение не се установява. Мотивите на атакувания съдебен акт кореспондират изцяло с данните съдържащи се в писмените и гласни доказателства събрани пред първата съдебна инстанция. Ако пълномощника на жалбоподателя е имал предвид основанието за касиране на първоинстанционно съдебно решение посочено чл. 348, ал. 1, т. 2

от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. чл. 348, ал. 3 т. 2, предл. 1 от НПК, приложим по силата на препращащата разпоредба на чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН, а именно „няма мотиви”, то следва да се отбележи, че НПК в цитирания му текст има предвид пълната липса на мотиви, а не съгласие или не с мотивите на решаващия състав. Съдебния акт е мотивиран и в него ясно и недвусмислено е формулирана волята на първоинстанционния съд. Не се констатира противоречие между мотивите на съда и доказателствения материал, събран по делото. Обясненията на актосъставителя и на свидетеля по АУАН са обсъдени в съдебния акт и същите кореспондират с всички останали доказателства. Твърдението на жалбоподателя, че с посочените в жалбата извадки от обясненията не е установено безспорно нито кой е извършител на нарушението и в какво се състои същото, не се приема от съда. По делото не се установи жалбоподателят да е оспорвал, че машината – багер-щипка, с която са осъществявани част от действията по оползотворяване на отпадъците не е негова собственост. По делото не е спорено от жалбоподателя и, че лицето, оперирало с машината – багер-щипка, не е негов служител. Напротив – процесуалния представител на жалбоподателя заявява, (съгласно протокол от 16.02.2012 г.), че едно от лицата, посочени като свидетели при режим на довеждане – Д. Г. е служител на дружеството-нарушител, а в следващо съдебно заседание се сочи и адрес за призоваване по месторабота – адресът на управление на „***”. От обясненията на свидетеля С. също става ясно, че Д. Г. е служител на дружеството. И данните съдържащи се в останалите представени по делото писмени доказателства водят на извод за осъществено именно от жалбоподателя административно нарушение, на посочените дата и място.

Във връзка с горното съдът намира за неоснователно и твърдението на жалбоподателя, че районния съд е допуснал съществено процесуално нарушение, като не е допуснал да бъдат разпитани като свидетели в режим на призоваване, посочени от жалбоподателя лица, които последният първоначално е посочил да бъдат разпитани като свидетели при режим на довеждане. Твърдението на процесуалния представител на жалбоподателя, че съдът немотивирано е отказал да извърши поисканото от него процесуално действие, не кореспондира с данните по делото. В протокол от съдебно заседание пред първа съдебна инстанция, проведено на 19.04.2012 г. заседаващия и решаващ съд с мотивирано определение е отказал да уважи искането на жалбоподателя за допускане на двама свидетели в режим на призоваване. С този си отказ, при липса на уважителни причини за неявяване на свидетелите, допуснати от съда да бъдат доведени като такива по заявление именно на жалбоподателя, районният съд не е нарушил правилата за водене на процеса, особено и с оглед на неколкото отлагания, извършвани все по-молба на жалбоподателя.

Оплакването на жалбоподателя относно „пестеливи мотиви” на районния съдия във връзка с размера на определеното административно наказание, не се приема от настоящия съд. Но основателно е оплакването относно мотивите, че същото е определено към минималния размер. Правилото на чл. 27, ал. 1 от ЗАНН указва, че административното наказание се определя в границите на наказанието, предвидено за извършеното нарушение. Ал. 2 на с. чл. гласи, че при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и други смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя, като съответно смекчаващите обстоятелства обуславят налагането на по-леко наказание, а отегчаващите – на по-тежко. В настоящия случай административнонаказващият орган при определяне размер на наказанието над минимума, предвиден за съответното нарушение не е мотивирал това свое решение с наличие на отегчаващи вината обстоятелства, като от данните по преписката не се установява и наличие на такива. Липсата на реализиране на административнонаказателна отговорност за същото лице, за същото нарушение е достатъчно смекчаващо отговорността обстоятелство, което е следвало да бъде взето предвид от административнонаказващия орган при определяне размера на наказанието, като същото е следвало да бъде определено в размер на минимума, предвиден за съответното нарушение. Неотчитането на този факт от районния съд, прави атакуваното решение в тази му част неправилно. Същото следва да бъде изменено, като НПК в частта относно размера на административното наказание да бъде приведено в съответствие с изискванията на чл. 27 от ЗАНН, така че да кореспондира и с целите на административното наказване, заложили в чл. 12 от ЗАНН.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 428 от 19.05.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. № 1259 по описа на съда за 2011г. и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление №25-А-18 от 07.06.2011 г. на Директор на Регионална инспекция по околната среда и водите – Перник, издадено срещу***. със собственик и управител Р.Е.А. за нарушение по чл. 12, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 37, т. 1 от Закона за управление на отпадъците (отм.) и чл. 9 от Наредбата за изискванията за третиране на отпадъците от моторни превозни средства от 17.11.2004 г. , В ЧАСТТА, С КОЯТО на основание чл. 112, ал. 1, т. 2 от ЗУО (отм.) е определено налагане на административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3500 (три хиляди и петстотин) лв. като:

НАМАЛЯВА размера на имуществената санкция от 3 500 (три хиляди и петстотин) лв. на 3000 (три хиляди) лв.

В останалата част оставя в сила решение № 428 от 19.05.2012г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. № 1259 по описа на съда за 2011г..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.